



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dictamina Seu Scita Variæ Doctrinæ, Politicæ, Moralis,
Stoicæ, Christianæ, & Spiritualis**

Nieremberg, Juan Eusebio

Paderbornæ, 1711

Decas VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50306](#)

nem, qui lupi in ovem. Ut erque amat, ut prædam capiat, non ut obsequium præstet. Adulator est hostis occultus, quem nemo melius noverit, ac avarus. Parùm est mendacem esse, jure dixero traditorum; dum pessimo officio fungitur obtentu optimi & per speciem amoris nocet damno hostilitatis.

59. Tritum adagium est, mendacia carere pedibus: ego dixerim, mendacia alis abundare, mendacem verò pedibus destitui. Illa enim celeri volatu se ubique diffundunt, hunc autem facile deprehendas, nervis quasi contractis ubique claudicantem.

60. Nulla eloquentia efficacior, ac illa, quam necessitas docuerit. Illa tropos suggerit & figuras, illa rationes subministrat, ut persvadeat. Nullo tamen ex fonte fortius argumentum duxeris, quam à Veritate: indè solum intellectus convincitur, indè Ratio sustentatur. Verum cruda Veritas ægre transmittitur, intrita sit, cocta sit, ut digeri possit.

DECAS VII.

61. *Quisquis amat, tendit in bonum.*

D6

Quid

Quid igitur amamus, quod hoc ipso, quia amamus, nocet, bonumque malo rependet? Infelix Amator, qui deperit causam sui infortunii. Hoc agit, qui fortunam diligat, non virtutem.

62. Summa Animæ felicitas est adimplatio cupiditatis. Si ea tendat in bonum, non solum felix, sed verissimè bona evaserit. Amare Deum summa est virtus: amari à Deo summa felicitas.

63. Nōnne satuitas videtur amare ea bona, quæ si alter amaverit, Zelō consumbris? Deum potes amare absque metu amittendi, & absque zelo te non amari.

63. Insipienter quoque illud amaveris, quod, quia amas, justum est, ut perdas. Amando divitias mereris iis destitui. Illud sapienter amaris, quod amando mereris consequi. Amor est echo amoris, amari pabulum amantis: ex utroque amicitia conficitur.

65. Timor non est nisi mali. Quod si ergo mala hujus mundi malum non sunt, cur timeamus? Trepidemus ad culpam, non horreamus ad pœnam. Illa verissimum malum est; hæc bonum nondum existit.

existimatū, cui licet fama desit, non
deest veritas.

66. Solent puniri vota nostra per idipsum, quod appetunt. Semper enim plus reperias, quod metuas, quam quod anheles. Quæris voluptatem? cur non times fel, quo imbuta est, & dolorem, qui manet fruentem? Forsitan dolebis omni vitâ, de quo vix gavisus es mediâ horâ.

67. Metus, & tristitia sunt sanguis animi vulnerati. Quis è saucio corpore otiosè spectat manare sanguinem, & non potius querit vulneri medelam? Si fortuna minatur, noli inquirere, quo iuste feriet, sed quam fronte accepturus sis. Non vulnus metuendum est, sed animus in illud aptandus.

68. Qui libenter fert, quod necesse est; fregit vim mali, & evertit præcipuam machinam ærumnæ. Levamen miseriарum est, non reniti. Vis imminuere calamitates tuas, compone cum alienis. Mitigari solet dolor afflito, ubi viderit nulli malum incumbere, quod aliis non tulerit.

69. Geminus virtutis custos metus est, & erubescensia. Hæc ingenuum abstrahit à malo,

à malo, ille vulgus coërcet. Multitudo non paret honestati, sed jumentorum instar adducenda est iētu aut metu. Ingenuitatis illud indicium est, hoc mancipii animalique servilis.

70. Timor est occulta admonitio naturæ ad mala evitanda: nam quæ inevitabilia sunt, timeri non debent, cùm præcaveri non possint. Timor in pericula valet, non in damna: quæ ubi certò noveris eventura, in ea erigenda est mens, & præstolanda virili animo, non metuenda ignavo.

DECAS VIII.

71. Plùs vexamur timoribus, quàm malis, & dum ante necessitatem angimur, ultra necessitatem affligimur. Mala semel nos torquent, timor assidue. Ast nunquid fatuum est, perpetuò timere, quæ nec sunt, nec possunt esse perpetua; Multa, quæ non essent, sunt: à metu incipiunt esse. Timor plura mala facit aut majora, atque ità bis patimur mala, dum sunt, & dum formidantur.

72. Meticulosus multa credit, parùm audet: sola mali suspicio retundit generosos.